

Kaçan zamanı nasıl durdurabiliriz?

Murat Hekim: “Risale-i Nur okumalarında zaman planlamasını nasıl yapmalıyız?”

Anlar Hızla Elimizden Kayıp Gidiyor

Çoğu zaman koşturmaca yaşıyoruz. Okumak için plânladığımız ölçüyü her gün muhafaza edebilmek, hızlı dünyamızda, akıp giden zaman tüneli içinde her zaman kolay olmayabilir. Uhdemize aldığımız maddî-manevî sorumluluklarla iç içe boğuşurken, akıp giden gün bize hakikaten kısa gelebilir. Ne zaman günün döndüğünü, batmak üzere olduğunu düşünme fırsatı bile olmadan bir de bakmışız gün bitivermiştir. Akşam yorgunlukla yemek, namaz ve istirahat derken, zamanın kaygan bir zeminde elimizden kaçtığını anladığımızda, yine de her şey bitmiş olmayabilir.

Sav köylüler Üstad Hazretleri'ne bağ bahçe işlerinin yoğunluğundan okuyamadıklarını söyleyince, Üstadımızın: “Açın kapayın yeter!” buyurduğu söylenir.

Açıp kapayan da niyetiyle kazanıyor. “Bir sayfa olsa bile okumalıyım!” düsturunu böyle zamanlarda yürürlüğe koyabiliriz.

Çölde Susuz Kalmış Gibi

Pür-dikkat okumak için, önce iyi bir motivasyon lâzım. Bunu, çölde susuzluktan dudakları çatlamış bir yolcunun, bir pınar başına ulaştığında, her şeyi bırakıp, suya kapanarak kana, kana içmesi ile izah etmek mümkündür. Yolcu soğuk suyu bütün zerrati ile istiyor. Zira günlerdir güneş bir yandan, çöl bir yandan hararetini arttırmış, bir pınarın soğuk suyuna hasret kalmıştır ve bu hasreti iliklerine kadar duymuştur. Ruhun su içmeye hazırdır. Arkada kıyamet de kopsa, adamın su içme huzuruna hanel getirmez.

Kitabın kapaklarını, suya hasret kalmış bir yolcunun hararetiyle açmalıyız. Bu hararet, bizim kitap okumaya hazır olduğumuzun göstergesidir. Kitap okumaya ilgi ve istekte böyle bir yeterlilik olduktan sonra, geriye bu işi fiile dökmek kalıyor. Bu durumda, haricî unsurlar ilgimizi pek kolay dağıtmazlar. Eğer okuma süresi, o anki vaktimizin müsaadesi kadar ise, plânladığımız çerçevede bir kaç sayfa okumamız mümkün olur.

Verimli okumak için plânlama şarttır.

Günün hangi saatlerinde kitap okumalıyız? Bunu mümkünse belirlemekte yarar vardır. Çünkü başka önemli işlerimiz de gündemimizi etkiler ve bunu belirlemediğimiz takdirde günlük oldu-bittilerin içinde iki satır okumak pek mümkün olmaz, gün kaynar gider. Zaten nefsimiz okumayı nedense hep feda edilesi bir davranış olarak algılamak istemektedir. Nefsimizin bu şuur altı emri, plânsızlık sebebiyle, biz farkında olmadan işlerlik kazanır.

Oysa idealimizde, meselâ günde yirmi sayfa okumak varken günler kaçır, bu ideal hep hayalde kalır.

Zamanı Durduramayız

Zamanı biz yürütmeliyiz; elimizle! Yoksa zamanın peşinden koşmaya bir başladık mı, Allah muhafaza, ölmeye bile fırsat bulamayabiliriz! Koşturmalar bitmez. “Ömür biter, yol bitmez” diye bir kamyon edebiyatı vardır. Bu sözü biz, “Ömür biter, işler bitmez” şeklinde söyleyelim. Öyleyse işler bizi kovalamasın, lütfen! Nasıl olsa bitmeyecek! İşlerimizi biz yürütelim ve yirmi dört saatin hiç olmazsa bir kısmını okumak ve tefekkür etmek suretiyle ruhumuzun inkişafına tahsis edelim.

Bu tahsisi gerçekleştirmek için de plânlı hareket etmeye ihtiyacımız var.

Bir Müslüman'ın günlük hayatının plân ve projesi çizilmiş zaten. Yirmi dört saatte beş vakit namaz, hayatımızın en etkin plânıdır. Namazları müteakip, namazın te'kidi, takviyesi ve mütemmimi hükmünde olan tesbihat ve tesbihatı müteakip, hem namazın, hem tesbihatın te'kidi, takviyesi ve mütemmimi olan Risale-i Nur dersi.

İşte size eşsiz bir ibâdet, zikir, tefekkür ve okuma plânı!

Bu İlâhî plânı iyi algılayıp uyguladıktan sonra, artık günler varsın kayıp gitsin, zaman akıp gitsin, ömür tükenip bitsin! Ne gam, ne keder?

Hazır paket plânımız var bizim! Başka plân aramaya gerek yok! Buna sadık kalalım, bu bize yeter!

DUÂ

Allah'ım! Zihnimi ilimle tezyin eyle! Fehmimi tefekkürle tahkim eyle! Amelimi ihlâsla tesbit eyle! Seyyatımı hasenatla setreyle! Âmin.